

Sygn. akt II PK 53/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriłło

w sprawie z powództwa M. Ł.
przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowany przez Mazowiecki Urząd Wojewódzki
w Warszawie w miejsce zlikwidowanego Funduszu Obsługi Zadłużenia
Zagranicznego
o bonus,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 25 listopada 2021 r.,
wniosku o sprostowanie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2020
r., sygnatura akt II PK 53/19

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2010 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej powódki M. Ł. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 28 czerwca 2018 r., sygn. akt XXI Pa (...) (którym oddalono jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w W. w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie - w miejsce zlikwidowanego Funduszu Obsługi Zadłużenia Zagranicznego. - o bonus) oraz zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 900 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

W dniu 2 września 2021 r. Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej – powołując się na treść art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej - wniosła o sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w sentencji tego postanowienia, przez wpisanie słów: na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zamiast słów: na rzecz pozwanego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 350 k.p.c., sąd może z urzędu sprostować w wyroku niedokładności, błędy pisarskie albo błędy rachunkowe lub inne oczywiste omyłki. W orzecnictwie przyjmuje się, że dopuszczalne jest sprostowanie W TYM TRYBIE błędnego oznaczenia imienia lub nazwiska strony, o ile jest niewątpliwe, iż strona, która brała udział w postępowaniu, nosi rzeczywiście inne imię lub nazwisko i o ile sprostowanie nie prowadzi do zmiany podmiotowej procesu. Na takich warunkach – a więc niedoprowadzenia do zmiany podmiotowej w procesie – dopuszczalne jest też uściślenie oznaczenia strony (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 3 września 2010 r., I PK 67/10, LEX nr 653655; z dnia 28 października 2009 r., I PK 95/09, LEX nr 558565; z dnia 15 maja 2009 r., II CSK 681/08, LEX nr 519307; z dnia 13 października 2008 r., II CSK 187/08, LEX nr 577164; z dnia 12 kwietnia 2007 r., I PK 261/06, LEX nr 509048; z dnia 22 czerwca 2006 r., V CSK 139/06, LEX nr 196953; z dnia 18 czerwca 1998 r., II CKN 817/97, OSNC 1999 nr 1, poz. 16 oraz postanowienia: z dnia 11 sierpnia 2005 r., V CK 758/04, LEX nr 365063; z dnia 10n grudnia 2001 r., I PZ 93/01, OSNP 2003 nr 24, poz. 597 i z dnia 29 października 1982 r., II CZ 122/82). Taką zaś zmianą podmiotową byłoby uwzględnienie wniosku Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej i wskazanie w sentencji postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2020 r. innego podmiotu, na rzecz którego zasądzono zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym. Zmiana tak wykracza zatem poza ramy instytucji sprostowania orzeczenia. Z tych względów postanowiono o oddaleniu przedmiotowego wniosku.

